

Sygn. akt III Cz 1130/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Gabriela Sobczyk

Artur Żymełka

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnikowi M. G. (G.)

o egzekucję świadczeń pieniężnych

w przedmiocie skargi dłużnika na postanowienie Zastępcy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. A. Komorniczego W. T. z dnia 21 marca 2018 r. w sprawie o sygn. Km 60/14 w przedmiocie kosztów egzekucji

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt I Co 334/18

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie:

a) w punkcie 1 a w ten sposób, że nie obciążać wierzyciela kosztami postępowania egzekucyjnego;

b) w punkcie 4 w ten sposób, że nie obciążać wierzyciela kosztami postępowania;

2. oddalić zażalenie w pozostałej części;

3. nie obciążać dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1130/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 28 03 2019r. zmienił postanowienie Zastępcy Komornika przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. A. Komorniczego W. T., w ten sposób, że w punkcie 2. i 5. Zasądził od wierzycielki na rzecz dłużnika kwotę 617 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania (pkt 1 lit. a), w punkcie 4. i 5. Wprowadził do podstawy prawnej rozstrzygnięcia art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w miejsce art. 770 k.p.c. (pkt 1 lit. b), zobowiązał Zastępcę Komornika przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. A. Komorniczego W. T. do zwrotu dłużnikowi kwoty 1656,90 zł wyegzekwowanej na poczet egzekucji (pkt 2), oddalił skargę dłużnika w pozostałym zakresie (pkt 3) oraz zasądził od wierzycielki na rzecz dłużnika kwotę 160 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania skargowego.

W uzasadnieniu postanowienia ocenił, że postępowanie egzekucyjne zostało niecelowo wszczęte, gdyż toczyło się na podstawie tytułu wykonawczego, który utracił moc, co w konsekwencji doprowadziło do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Ponadto stwierdził, że zobowiązanie komornika do zwrotu dłużnikowi kosztów zastępstwa procesowego przyznaných i wypłaconých wierzycielce oznaczałoby, że komornik poniósłby stratę.

Orzeczenie zaskarżył wierzyciel (...) **sp. z o.o. w S.** w części dotyczącej orzeczeń zawartých pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 4, która wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie skargi dłużnika na postanowienie Zastępcy Komornika przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. A. Komorniczego W. T. z dnia 21 03 2018r., wydane w sprawie o sygn. akt KM 60/14 w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego i ustalenia kosztów postępowania oraz o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela zwrotu kosztów zastępstwa prawnego przez I i II instancją

Zarzucała, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono regulację art. 770 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie oraz przyjęcie przez sąd apriori, że uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, na podstawie którego była prowadzona egzekucja, skutkuje uznaniem prowadzonej egzekucji za niecelową co uprawnia Komornika sądowego i Sąd do obciążenia wierzyciela kosztami postępowania. Nadto podniosła, że pkt 1 lit. b) zaskarżonego postanowienia został tak sformułowany, że nie sposób go wyegzekwować, a w tym zakresie pozostawiała sądowi odwoławczemu ocenę, czy wskazany punkt winien zostać uchylony.

W odpowiedzi na zażalenie **dłużnik M. G.** wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie od wierzycielki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przywołanym w zaskarżonym postanowieniu poglądem prawnym wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 04 2017r. wydanej w sprawie

o sygn. akt III CZP 4/17 (OSNC 2018/1/2, LEX nr 2270179, OSP 2018/10/101, www.sn.pl, Biul.SN 2017/4/9, KSAG 2017/3/132) „Dopuszczalne jest zasądzenie

od wierzyciela na rzecz dłużnika zwrotu kosztów obrony przed egzekucją, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego w związku z uchyleniem klauzuli wykonalności nadanej tytułowi egzekucyjnemu, na podstawie którego wszczęto to postępowanie (art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie egzekucyjnej do umorzenia postępowania egzekucyjnego w istocie doszło z powodu utraty mocy przez egzekwowany tytuł wykonawczy,

stąd też Sąd Rejonowy uwzględniając powyższy pogląd prawny słusznie ocenił,

że z tej przyczyny na wierzycielu ciąży obowiązek zwrócenia dłużnikowi poniesionych przez niego kosztów postępowania egzekucyjnego.

Przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia umknęło jednak jego uwadze,

że do utraty mocy obowiązującej przez tytuł wykonawczy doszło na skutek zmiany okoliczności sprawy w postaci skutecznego wniesienia przez dłużnika sprzeciwu od wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w dniu 1 07 2013r. nakazu zapłaty (w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1406118/13), co w konsekwencji doprowadziło

do wydania przez ten Sąd w dniu 16 01 2018r. postanowienia o uchyleniu wydanego

w dniu 4 09 2013r. postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności temu nakazowi.

Nastąpiło to zatem z przyczyn niezależnych od wierzyciela, który co należy podkreślić wszczynając postępowanie egzekucyjne działał w zaufaniu do Sądu,

że istnieje skuteczny względem dłużnika tytuł wykonawczy.

W tej sytuacji nałożenie na niego obowiązku zwrócenia dłużnikowi poniesionych przez niego kosztów postępowania egzekucyjnego jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Stanowi to o występowaniu w sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku

o którym mowa jest w art. 102 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., co uzasadnia

nie obciążania wierzyciela kosztami postępowania i przy zastosowaniu regulacji

art. 386 §1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. i prowadziło

do zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zmianę wydanego przez Komornika

w dniu 21 03 2018r. postanowienia oraz zmiany orzeczenia o kosztach postępowania.

W pozostałej części zażalenie jest nieuzasadnione (Sąd odwoławczy w tej części podziela ocenę prawną Sądu pierwszej instancji), co z mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując z podanych względów i przy zastosowaniu wskazanych powyżej regulacji prawnych orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., uznając, że w okolicznościach sprawy obciążenie dłużnika obowiązkiem zwrócenia wierzycielowi kosztów postępowania zażaleniowego jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk